

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Polska) w dniu 12 maja 2020 r. – G.W., E.S. przeciwko „A.” Towarzystwu Ubezpieczeń na Życie S.A.

(Sprawa C-213/20)

(2020/C 304/09)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: G.W., E.S.

Strona pozwana: „A.” Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie S.A.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 36 ust. 1 w związku z pkt A ppkt 12 załącznika nr III dyrektywy 2002/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. dotyczącej ubezpieczeń na życie ⁽¹⁾ powinien być rozumiany w ten sposób, że obowiązek udzielenia wskazanych tam informacji obejmuje również ubezpieczonego, jeśli nie jest on jednocześnie ubezpieczającym i występuje jako osoba przystępująca w charakterze konsumenta do umowy grupowego ubezpieczenia na życie i dożycie z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym, zawartej pomiędzy zakładem ubezpieczeń a ubezpieczającym przedsiębiorcą oraz jako faktyczny inwestor w zakresie środków pieniężnych uiszczanych tytułem składki ubezpieczeniowej?
- 2) Czy, w razie twierdzącej odpowiedzi na pytanie pierwsze, art. 36 ust. 1 w związku z pkt A ppkt 11 i 12 załącznika nr III dyrektywy 2002/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. dotyczącej ubezpieczeń na życie, powinien być rozumiany w ten sposób, że w ramach stosunku prawnego takiego jak w pytaniu pierwszym, obowiązek poinformowania o właściwościach aktywów kapitałowych związanych z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym oznacza również, że konsument – ubezpieczony powinien zostać poinformowany w sposób wyczerpujący i zrozumiały o wszelkich ryzykach, ich rodzaju i skali, związanych z inwestowaniem w aktywa funduszu kapitałowego (takie jak obligacje strukturyzowane bądź instrumenty pochodne), czy też, w rozumieniu powołanego przepisu, wystarczające jest udzielenie konsumentowi – ubezpieczonemu jedynie podstawowych informacji o głównych rodzajach ryzyka związanego z inwestowaniem środków za pośrednictwem ubezpieczeniowego funduszu kapitałowego?
- 3) Czy art. 36 ust. 1 w związku z pkt A ppkt 11 i 12 załącznika nr III dyrektywy 2002/83/WE powinien być rozumiany w ten sposób, że, w ramach stosunku prawnego opisanego jak w pytaniu pierwszym i drugim, wynika z niego obowiązek aby konsument przystępujący do umowy ubezpieczenia na życie w charakterze ubezpieczonego, został poinformowany o wszystkich ryzykach inwestycyjnych i związanych z nimi uwarunkowaniach, o jakich emitent aktywów (obligacji strukturyzowanych bądź instrumentów pochodnych), składających się na ubezpieczeniowy fundusz kapitałowy, poinformował ubezpieczyciela?
- 4) Czy, w razie pozytywnej odpowiedzi na pytania poprzedzające, art. 36 ust. 1 dyrektywy 2002/83/WE dotyczącej ubezpieczeń na życie należy interpretować w ten sposób, że konsument przystępujący jako ubezpieczony do umowy grupowego ubezpieczenia na życie i dożycie z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym powinien informacje dotyczące właściwości aktywów kapitałowych i ryzyk związanych z inwestowaniem w te aktywa otrzymać przed zawarciem umowy, w ramach wyodrębnionej procedury przedkontraktowej, a więc czy sprzeciwia się on takiemu przepisowi prawa krajowego, art. 13 ust. 4 ustawy o działalności ubezpieczeniowej z dn. 22 maja 2003 r., (Dz. U. Nr 124, poz. 11510; tekst jednolity z dnia 16 grudnia 2009 r., Dz.U. 2010 Nr 11, poz. 66) w myśl którego wystarczające jest, że informacje te są ujawniane dopiero w treści umowy ubezpieczenia i w trakcie jej zawierania, a moment otrzymania informacji nie jest jednoznacznie i wyraźnie wyodrębniony i oddzielony w procedurze przystępowania do umowy?

- 5) Czy, w razie pozytywnej odpowiedzi na pytania nr 1 – 3 art. 36 ust. 1 w związku z pkt A ppkt 11 i 12 załącznika III dyrektywy 2002/83/WE dotyczącej ubezpieczeń na życie, należy wyklądać również w ten sposób, że prawidłowa realizacja określonego tam obowiązku informacyjnego powinna być traktowana jako element przedmiotowo istotny umowy grupowej umowy ubezpieczenia na życie i dożycie z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym i czy w konsekwencji stwierdzenie, że obowiązek ten nie został wykonany prawidłowo może skutkować przyznaniem ubezpieczonemu konsumentowi prawa do żądania zwrotu wszystkich uiszczonych składek ubezpieczeniowych z powodu ewentualnego stwierdzenia nieważności umowy bądź jej pierwotnej nieskuteczności lub też z powodu ewentualnego stwierdzenia nieważności bądź nieskuteczności indywidualnego oświadczenia o przystąpieniu do takiej umowy?

(¹) Dz. U. 2002 L 345, s. 1

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesverwaltungsgericht
Steiermark (Austria) w dniu 26 maja 2020 r. – LM**

(Sprawa C-219/20)

(2020/C 304/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: LM

Organ będący drugą stroną postępowania: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Uczestnik postępowania: Österreichische Gesundheitskasse

Kompetenzzentrum LSDB

Pytania prejudycjalne

Czy art. 6 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz art. 41 ust. 1 i art. 47 akapit drugi Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie normie prawa krajowego, która w postępowaniu administracyjnym o charakterze karnym przewiduje obligatoryjnie pięcioletni okres przedawnienia w przypadku czynu zabronionego popełnionego w wyniku niedbalstwa?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof
(Austria) w dniu 3 czerwca 2020 r. – MT / Landespolizeidirektion Steiermark**

(Sprawa C-231/20)

(2020/C 304/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: MT

Organ będący drugą stroną postępowania: Landespolizeidirektion Steiermark

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy sąd krajowy w ramach postępowania karnego, które jest prowadzone w celu ochrony uregulowania dotyczącego monopolu, powinien zbadać stosowaną przez siebie normę przewidującą sankcje karne w świetle swobody świadczenia usług, jeżeli już wcześniej zbadał uregulowanie dotyczące tego monopolu zgodnie ze wskazówkami Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, a badanie to wykazało, że owo uregulowanie jest uzasadnione?